

Bulutlardaki Sınıf

Yavuz DEMİRKIRAN

Bulutlardaki Sınıf

Yavuz DEMİRKİRAN

Parlak bir pazartesi sabahı Bay Finch, gizemli bir gülümsemeye 4. Sınıf'ın önünde duruyordu. Tüvit ceketi tebeşir tozu ve macera kokuyordu. 'Bugün,' dedi tuhaf bir makineye hafifçe vurarak, 'hava durumunu öğreniyoruz!' Maya dimdik oturdu, gümüş pusulası parıldadı. Leo sırttı, alet kemeri şingirdadı. Küçük hamster Pip pembe burnunu oynattı.

Makine, pirinçten bir çaydanlıkla bir yel değirmeninin karışımı gibi görünüyordu. Bay Finch açıkladı: 'Havadaki su buharını topluyor.' Parlak bir düğmeyi çevirdi. Makine vızıldadı, sonra titredi. 'Şey, Bay Finch?' dedi Maya, yeri işaret ederek. Sınıfın zemini titriyordu. Leo'nun tornavidası masasından takırdadı. Pip çarkını daha hızlı döndürdü.

Aniden, hafif bir vınlama sesiyle bütün sınıf yerden havalandı! Sıralar havada süzüldü, kalemler minik roketler gibi sürüklendi. 'Tutunun!' diye bağırdı Bay Finch, yuvarlak gözlüklerini düzelterek. Okul altlarında küçüldü. Maya pencere kenarına tutundu. Leo sevinçle güldü. Pip'in kafesi hafifçe sallandı. Uçuyorlardı! Bulutlardaki sınıf gerçetti.

Pencerelerden oyun alanının minik yeşil bir kareye dönüştüğünü gördüler. 'Bakın!' diye bağırdı Leo, 'Spor salonu bir ayakkabı kutusu!' Bay Finch cep saatini kontrol etti. 'Büyüleyici,' dedi sakince. 'Makine bizi yukarı çekiyor olmalı.' Maya defterini açtı ve bir harita çizmeye başladı. 'Kuzeye gidiyoruz,' dedi pusulasını kontrol ederek.

Sık bir ormanın üzerinde süzıldüler. Ağaclar brokoliye benziyordu. 'Makine nasıl çalışıyor?' diye merak etti Leo. Makinenin altına sürünerek dişlilerini inceledi. 'Burada gevşek bir valf var!' diye seslendi. 'Belki sıkarsam aşağı ineriz.' İngiliz anahtarını çıkardı. Bay Finch başını salladı. 'İyi düşündün, Leo. Ama dikkatli ol.'

Leo valfi sıktı. Makine öksürdü, sonra vızıldamayı kesti. Bir an sınıf hareketsiz kaldı. Sonra yana doğru sürüklenmeye başladı. 'Rüzgâr bizi itiyor!' dedi Maya. 'Yönümüzü bulmanın bir yolunu bulmalıyız.' Bay Finch çenesini sıvazladı. 'Rüzgâr desenlerini anlamalıyız.' Pip ciyakladı ve çarkında koşarak onu hızla döndürdü.

Sınıf, karlarla kaplı yüksek dağların üzerinde sürüklendi. 'Bunlar Kuzey Zirveleri,' dedi Maya haritasını çizerek. 'Eğer güneyine geçebilirsek eve daha yakın oluruz.' Leo makinenin göstergelerini inceledi. 'Rüzgâr bizi doğuya sürüklüyor,' diye bildirdi. 'Güneye gitmeliyiz.' Bay Finch gülümsedi. 'O zaman bilimimizi kullanalım.'

Yeşil ve altın rengi bir yorgan gibi görünen uçsuz bucaksız tarlaların üzerinden geçtiler. 'Ekinlere bakın!' dedi Maya. 'Tarlaların üzerindeyiz.' Rüzgâr güçlendi ve onları uzaktaki mavi bir çizgiye doğru itti. 'O okyanus!' diye bağırdı Leo. 'Denize doğru gidiyoruz!' Bay Finch, 'Sakin olun millet. Bunu birlikte çözeceğiz,' dedi.

Maya pusulasına baktı. 'Rüzgâr batıdan geliyor,' dedi. 'Güneye gitmemiz gerek ama doğuya itiliyoruz.' Leo makineyi yeniden inceledi. 'Makineyi ters yönde döndürebilirsek belki bizi güneye itecek bir esinti yaratır.' Bay Finch başını salladı. 'Denemeye değer.' Pip yüksek sesle ciyakladı ve çarkını döndürdü.

Leo makineyle uğraştı, bir dişliyi çevirdi. Makine inledi, sonra yavaşça ters yönde dönmeye başladı. Kuzeyden hafif bir esinti esti ve sınıfı güneye doğru itti. 'İşe yarıyor!' diye sevindi Maya. 'Okyanustan uzaklaşıyoruz.' Bay Finch ışıldadı. 'Takım çalışması ve bilim,' dedi. 'Mükemmel bir birleşim.'

Ama makine duman çıkarmaya başladı. 'Aşırı ısınıyor!' dedi Leo. 'Ona biraz mola vermeliyiz.' Bay Finch, 'Kendimizi yavaşça indirelim,' dedi. Bir kolu çekti ve sınıf alçalmaya başladı. Bir çayıra yumuşakça indiler. 'Şimdi ne olacak?' diye sordu Maya. 'Okuldan çok uzaktayız.' Bay Finch bir çiftlik evini işaret etti. 'Yardım isteyebiliriz.'

Hasır şapkalı, nazik bir kadın olan çiftçi onları karşıladı. 'Buraya uçarak mı geldiniz?' diye sordu şaşkınlıkla. 'Biz mucidiz,' dedi Leo gururla. Okulu aramak için telefonunu kullanmalarına izin verdi. Kısa süre sonra onları eve götürecek bir otobüs geldi. Yolda Bay Finch, 'Hepiniz sakın kaldınız ve birlikte çalıştınız. İşte en iyi bilim bu,' dedi.

Okula döndüklerinde sınıf avluya yerleştirildi. Makine onarıldı ve sergilenmeye konuldu. Bay Finch özel bir ders verdi. 'Ne öğrendik?' diye sordu. Maya elini kaldırdı. 'Haritaların ve pusulaların önemli olduğunu.' Leo ekledi: 'Ve makinelerin takım çalışmasına ihtiyacı olduğunu.' Pip, Maya'nın cebinden onaylayarak ciyaktadı.

O akşam Maya günlüğüne yazdı: 'Bugün uçtuk. Korktuk ama birbirimize yardım ettik.' Leo sınıfın kanatlı bir resmini çizdi. Bay Finch çayını yudumladı ve gülümsedi. Bulutlardaki sınıf, gelmiş geçmiş en iyi hava durumu dersi olmuştu. Pip de yardımı için fazladan bir havuç aldı.

Ertesi sabah sınıf bir bahçe dikti. 'Bitkilerin su buharına ihtiyacı var,' dedi Bay Finch, 'tıpkı makinemizin topladığı gibi.' Maya gökyüzüne baktı ve maceralarını düşündü. Leo makinedeki bir cıvatayı sıktı. 'Başka bir uçuşa hazır mıyız?' diye şaka yaptı. Herkes güldü. Ama birlikte her şeyin üstesinden gelebileceklerini biliyorlardı.

Ve rüzgârlı bir günde bulutlara bakarsanız, uçup giden bir sınıf görebilirsiniz. İçeride papyonlu bir öğretmen, pusulalı bir kız, alet kemerli bir çocuk ve mavi kafeste bir hamster, gelmiş geçmiş en iyi dersi yaşıyorlar: takım çalışması sizi her makineden daha yükseğe çıkarabilir.